

Josie hade ett sätt att följa Jesus Kristus exempel.

JoLyn Brown
(Bygger på en sann berättelse)

Det här hände i USA.

Josie satt med sin kusin Ashlyn under ett träd utanför sitt hus.

"Jag önskar att det fanns något roligt sätt för oss att tjäna pengar", sa Josie.

"Vi kanske kan tjäna pengar genom att göra saker för andra", sa Ashlyn.

"Vi kan kanske starta en klubb?" Josie reste sig ivrigt. "Som en klubb där man vaktar husdjur eller går ut med hundar?"

"Vi skulle kunna göra allt möjligt", sa Ashlyn. "Folk behöver alltid hjälp. Och de skulle betala oss."

Ashlyn hade rätt. Varje dag såg Josie människor som behövde hjälp.

Plötsligt fick Josie en annan idé. Hon kände sig varm inombords. Det påminde henne om hennes dop förra året. Hon hade lovat att alltid minnas Jesus och följa hans exempel. Hon kom på ett sätt att göra det.

"Tänk om vi skulle ha en klubb som hjälper andra gratis?" frågade Josie. Den varma känslan blev starkare.

Ashlyn spärrade upp ögonen. "Det skulle vara jätteroligt", sa hon. "Vi kan hjälpa folk i skolan och i kyrkan – nästan överallt egentligen."

"Vi kan kalla den Förbättringsklubben!" sa Josie. "Vi börjar i morgon i skolan."

Nästa dag på rasten sprang Ashlyn och Josie till utkanten av lekplatsen.

"Ser du någon som vi kan hjälpa?" Ashlyn ställde sig på tå och tittade mot den skumpiga regnbågsfärgade rutschbanan.

"Inte än." Josie spanade på klätterställningen och gungorna. Barnen åkte rutschkana och gungade. De studsade bollar och hoppade rep. Ingen såg egentligen ut att behöva hjälp. Alla verkade ha en vän. Sedan såg hon en yngre flicka som var helt ensam

ILLUSTRATIONER: TANJA REX

med ett hopprep.

Josie tog tag i Ashlyns arm. "Titta där borta!"

Josie och Ashlyn hittade var sitt hopprep och gick fram till flickan.

"Hej. Jag heter Josie.

Och jag heter Ashlyn. Vad heter du?"

Flickan såg överraskad ut. "Jag heter Leslie."

"Vill du leka med oss?" Josie höll upp ett hopprep.

Leslie log. "Ja!"

Ashlyn och Josie lärde Leslie några nya sätt att hoppa rep. När klockan ringde sa de hej då. Josie hade en härlig känsla. Hon visste att det var den Helige Anden.

Varje gång Josie och Ashlyn sedan såg Leslie i korridoren hejade de på henne.

Josie och Ashlyn spanade efter fler personer som de kunde hjälpa. Ibland sa de snälla saker till andra och försökte muntra upp dem. Andra gånger frågade de barn om de ville leka med dem.

En dag log Josie mot en pojke utanför skolan. "Jag gillar din dinosaurietröja", sa hon.

Pojken log och tittade ner på sin tröja. "Tack."

När Josie satte sig ner insåg hon att hon inte ens hade tänkt på att göra det för klubbens skull! Hon hade bara gjort det.

Josie tänkte på alla vänner hon hade fått sedan hon och Ashlyn startade klubben. Josie tyckte verkligen om att hjälpa andra. Det gjorde att hon ville göra mer snälla saker för andra. Förbättringsklubben gjorde *henne* bättre. Och det kändes jättebra. ●